

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Boženy Gestenové a soudců JUDr. Václava Beneše a JUDr. Hany Kůrkové ve věci žalobců **a) Mgr. Miloslavy Bačové**, nar. 1. 7. 1954, bytem v Krupce, Lindnerova 290, **b) Ing. Pavel Malečka**, nar. 12. 6. 1956, bytem v Krupce – Maršově, Dolní Maršov 306, a **c) Ing. Rostislava Přihody**, nar. 19. 1. 1971, bytem v Krupce, Lípová 130/3, všech zastoupených Mgr. Andreou Kohoutkovou, advokátkou se sídlem v Praze 10, Nedvězská 1833/5, proti žalovanému **Městu Krupka**, se sídlem v Krupce, Mariánské náměstí 22, IČO 00266418, zastoupenému JUDr. Janem Svobodou, advokátem se sídlem v Teplicích, Kollárova 18, o žalobě na uveřejnění doplňující informace dle § 15a tiskového zákona, k odvolání žalovaného a žalobců proti rozsudku Okresního soudu v Teplicích ze dne 17. 2. 2016, č.j. 9 C 151/2014-152, t a k t o :

I. Rozsudek okresního soudu se **m ě n í** tak, že

a) žalovaný je povinen uveřejnit ve vydání periodického tisku „Radnice města Krupky“ nejbližší následujícím po právní moci rozsudku na straně č. 2 text doplňující informace:
„Doplňující informace zastupitelů Zdravé Krupky:

Proč odmítla Zdravá Krupka regulaci hazardu předloženou starostou města

Vážení spoluobčané, s naším stanoviskem jsme vás chtěli seznámit prostřednictvím měsíčníku Radnice již před několika měsíci. Až nyní začal vydavatel respektovat novelu

tiskového zákona. Nyní máte tedy konečně možnost poznat i jiný pohled než jen ten, který šíří vedení radnice.

Ve vydání zpravodaje Radnice byli občané informováni o tom, že jediní, kdo nehlasovali pro novou vyhlášku regulující ve městě hazard, byli zastupitelé za Zdravou Krupku. Chyběla ovšem informace, proč pro ni nehlasovali, ačkoli o zavedení regulace opakovaně žádali.

Důvodů bylo několik a byly velmi prosté. Regulace hazardu nebyla předem diskutována s širší občanskou veřejností. Zastupitelům byla vyhláška předložena až v průběhu zasedání zastupitelstva města a okamžitě se o ní hlasovalo. Chyběla důvodová zpráva, kterou nebylo vedení radnice s to předložit ani na výzvu. Z pohledu omezení kapacit a přístupnosti k hazardu v čase a místě vůbec nešlo o žádnou regulaci v pravém slova smyslu. Navržená místa jasně ukazovala, do čí rukou bude hazard soustředěn.

O záměru regulovat hazard se občané Krupky dozvěděli až po samotném schválení vyhlášky. Zastupitelům byla vyhláška předložena starostou Z. Matoušem až v průběhu zasedání zastupitelstva města (září 2013), navíc těsně před hlasováním. Ačkoli starosta mluvil o dlouhodobé koncepci přípravy vyhlášky, nepředložil ani jediný dokument, kterým by své tvrzení doložil.

Na základě dokumentů později předložených občanům, kteří požádali o informace k vyhlášce, potvrdilo vedení města, že nemělo žádnou dlouhodobou koncepci přípravy vyhlášky a že ji tak říkajíc narychlo „spíchlo“ pod nátlakem zastupitelů Zdravé Krupky a celostátních médií. Jedním z dokumentů byla sice důvodová zpráva, ovšem nikoli zpracovaná vedením města, nýbrž zastupiteli Zdravé Krupky, které ji předložilo před konáním zastupitelstva města společně s žádostí o nové otevření otázky regulace hazardu. Dále poskytlo zápis z komise rozvoje města, konané pár dní před zastupitelstvem. V posledním bodě zápisu navrhuje místostarosta města J. Dubský čtyři konkrétní lokality, v nichž by mělo být provozování hazardu povoleno. Ovšem opět bez jakéhokoliv zdůvodnění, proč právě a pouze na těchto čtyřech adresách.

Dle vlastníků lokalit, v nichž byl hazard vyhláškou povolen, se lze usoudit, že pravým cílem této tzv. regulace je vyvedení všech zisků z hazardu do rukou skupiny lidí vybrané bez předložení řádného zdůvodnění. Podíl na zisku z hazardu bude mít tak radní pro sport

a kulturu K. Rouček a dále vlastníci a provozovatelé hazardu na adresách vybraných a odsouhlasených většinou zastupitelů v čele se starostou Z. Matoušem.

Z pohledu omezení kapacit a přístupnosti hazardu v místě i čase se totiž o regulaci vůbec nejedná. Nová vyhláška totiž umožní provozování hazardu na místo v několika desítkách provozoven, vybavených často jedním až dvěma hracími přístroji, provoz „pouze“ na čtyřech vyhláškou určených místech, ale zato velkokapacitních, kam lze umístit i větší počet přístrojů, než byl v Krupce dosud celkově provozován.

Tato vyhláška navíc vůbec časově neomezuje provozování hazardu. Provozovatelům heren nestanovuje žádné povinnosti umožňující kontrolu ze strany radnice, či znemožňující veřejnou propagaci hazardu. Tři z povolených heren jsou v blízkosti škol, zdravotních středisek a sídel orgánů státní správy, tj. v rozporu s duchem zákona regulujícím hazard.

Pro každého, kdo chce v Krupce opravdovou regulaci hazardu, musí být tato vyhláška nepřijatelná. Přesto ji až na zastupitele Zdravé Krupky všichni ostatní přítomní zastupitelé odsouhlasili. Potvrdili tak, že vědomě podporují v Krupce hazard i s jeho negativními důsledky. Stejně postupovali již při zrušení regulace hazardu na podzim 2011. Tentokrát vyjádřili navíc i souhlas se směřováním podstatné části výnosů z hazardu do rukou úzké skupiny lidí.

Zastupitelé za Zdravou Krupku - Miloslava Bačová, Pavel Maleček, Rostislav Příhoda“,

b) v rozsahu, v němž se žalobci domáhali uveřejnění doplňující informace o tom, že informace o hlasování o obecně závazné vyhlášce byla uveřejněna v „loňském říjnovém čísle“ zpravodaje Radnice a o tom, že zastupitelé žalovaného s výjimkou zastupitelů zvolených za stranu Zdravá Krupka vyjádřili souhlas se směřováním podstatné části výnosů z hazardu do rukou úzké skupiny lidí „na radnici a kolem ní“, se žaloba **z a m í t á** .

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům společně a nerozdílně na nákladech řízení částku 40.478 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám Mgr. Andrey Kohoutkové, advokátky se sídlem v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud odvoláním napadeným rozsudkem rozhodl ve výroku I., že žalovaný je povinen uveřejnit ve vydání periodického tisku „Radnice města Krupky“ nejbližší následujícím po právní moci rozsudku na straně č. 2 text doplňující informace:

„Doplňující informace zastupitelů Zdravé Krupky:

Proč odmítla Zdravá Krupka regulaci hazardu předloženou starostou města

Vážený spoluobčané, s naším stanoviskem jsme vás chtěli seznámit prostřednictvím měsíčníku Radnice již před několika měsíci. Až nyní začal vydavatel respektovat novelu tiskového zákona. Nyní máte tedy konečně možnost poznat i jiný pohled než jen ten, který šíří vedení radnice.

V loňském říjnovém vydání zpravodaje Radnice byli občané informováni o tom, že jediní, kdo nehlasovali pro novou vyhlášku regulující ve městě hazard, byli zastupitelé za Zdravou Krupku. Chyběla ovšem informace, proč pro ni nehlasovali, ačkoli o zavedení regulace opakovaně žádali.

Důvodů bylo několik a byly velmi prosté. Regulace hazardu nebyla předem diskutována s širší občanskou veřejností. Zastupitelům byla vyhláška předložena až v průběhu zasedání zastupitelstva města a okamžitě se o ní hlasovalo. Chyběla důvodová zpráva, kterou nebylo vedení radnice s to předložit ani na výzvu. Z pohledu omezení kapacit a přístupnosti k hazardu v čase a místě vůbec nešlo o žádnou regulaci v pravém slova smyslu. Navržená místa jasně ukazovala, do čí rukou bude hazard soustředěn.

O záměru regulovat hazard se občané Krupky dozvěděli až po samotném schválení vyhlášky. Zastupitelům byla vyhláška předložena starostou Z. Matoušem až v průběhu zasedání zastupitelstva města (září 2013), navíc těsně před hlasováním. Ačkoli starosta mluvil o dlouhodobé koncepci přípravy vyhlášky, nepředložil ani jediný dokument, kterým by své tvrzení doložil.

Na základě dokumentů později předložených občanům, kteří požádali o informace k vyhlášce, potvrdilo vedení města, že nemělo žádnou dlouhodobou koncepci přípravy vyhlášky a že ji tak říkajíc narychlo „spíchlo“ pod nátlakem zastupitelů Zdravé Krupky a celostátních médií. Jedním z dokumentů byla sice důvodová zpráva, ovšem nikoli

zpracovaná vedením města, nýbrž zastupiteli Zdravé Krupky, které ji předložilo před konáním zastupitelstva města společně s žádostí o nové otevření otázky regulace hazardu. Dále poskytlo zápis z komise rozvoje města, konané pár dní před zastupitelstvem. V posledním bodě zápisu navrhuje místostarosta města J. Dubský čtyři konkrétní lokality, v nichž by mělo být provozování hazardu povoleno. Ovšem opět bez jakéhokoliv zdůvodnění, proč právě a pouze na těchto čtyřech adresách.

Dle vlastníků lokalit, v nichž byl hazard vyhláškou povolen, se lze usoudit, že pravým cílem této tzv. regulace je vyvedení všech zisků z hazardu do rukou skupiny lidí vybrané bez předložení řádného zdůvodnění. Podíl na zisku z hazardu bude mít tak radní pro sport a kulturu K. Rouček a dále vlastníci a provozovatelé hazardu na adresách vybraných a odsouhlasených většinou zastupitelů v čele se starostou Z. Matoušem.

Z pohledu omezení kapacit a přístupnosti hazardu v místě i čase se totiž o regulaci vůbec nejedná. Nová vyhláška totiž umožní provozování hazardu na místo v několika desítkách provozoven, vybavených často jedním až dvěma hracími přístroji, provoz „pouze“ na čtyřech vyhláškou určených místech, ale zato velkokapacitních, kam lze umístit i větší počet přístrojů, než byl v Krupce dosud celkově provozován.

Tato vyhláška navíc vůbec časově neomezuje provozování hazardu. Provozovatelům heren nestanovuje žádné povinnosti umožňující kontrolu ze strany radnice, či znemožňující veřejnou propagaci hazardu. Tři z povolených heren jsou v blízkosti škol, zdravotních středisek a sídel orgánů státní správy, tj. v rozporu s duchem zákona regulujícím hazard.

Pro každého, kdo chce v Krupce opravdovou regulaci hazardu, musí být tato vyhláška nepřijatelná. Přesto ji až na zastupitele Zdravé Krupky všichni ostatní přítomní zastupitelé odsouhlasili. Potvrdili tak, že vědomě podporují v Krupce hazard i s jeho negativními důsledky. Stejně postupovali již při zrušení regulace hazardu na podzim 2011. Tentokrát vyjádřili navíc i souhlas se směřováním podstatné části výnosů z hazardu do rukou úzké skupiny lidí na radnici a kolem ní.

Zastupitelé za Zdravou Krupku - Miloslava Bačová, Pavel Maleček, Rostislav Příhoda“

Výrokem II. pak okresní soud rozhodl, že žalovaný je povinen zaplatit žalobcům společně a nerozdílně na nákladech řízení částku 25.800 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

Okresní soud rozhodoval o žalobě, kterou se žalobci domáhali uveřejnění doplňující informace dle § 15a tiskového zákona. Žalobci jako zastupitelé města Krupky zvolení za volební uskupení Zdravá Krupka požadovali po žalovaném jako vydavateli periodického tisku územního samosprávného celku nazvaného „Radnice města Krupky“ uveřejnění doplňující informace. Žalovaný uveřejnil v říjnu 2013 v periodickém tisku na str. č. 2 nahoře nepodepsaný článek s názvem „*Zastupitelstvo v Krupce rázně a tvrdě zasáhlo proti hazardu ve městě*“, kdy v tomto článku bylo uvedeno, že žalobci nehlasovali pro vyhlášku regulující hazard schválenou na zastupitelstvu města. Žalobci požádali žalovaného o uveřejnění příspěvku, kterým žalobci vysvětlují veřejnosti důvod svého hlasování v případě zmíněné vyhlášky, jakož i jejich stanovisko k hazardu ve městě. Žalovaný jako vydavatel příspěvek neuveřejnil ani do třech měsíců od podání žádosti. Následně žalobci dne 20. 5. 2014 požádali žalovaného o uveřejnění doplňující informace v periodickém tisku města Krupka, kdy byla žádost doručena do datové schránky žalovaného dne 20. 5. 2014. Žalovaný v zákonem stanovené lhůtě toto doplňující informaci nezveřejnil. Žalovaný namítl, že text článku žádaný k uveřejnění je odezvou na pouhou jedinou větu ze standardně redakčně zpracované informace o záležitosti vysoce aktuální a sledované širokou veřejností, kterou uveřejnil. Žalovaný dále uvedl, že požadované informace skutečně nezveřejnil, jelikož tento text nesplňoval etické požadavky pro nepravdivé informace, kdy žalobci své právo na vyjádření postoje a informování veřejnosti využili již při projednávání předmětné vyhlášky na jednání zastupitelstva města Krupka. Nepravdivé informace spatřuje žalovaný v tom, že žádají, aby byla zveřejněna informace, že pravým cílem této tzv. regulace je vyvedení všech zisků z hazardu do rukou skupiny lidí vybrané bez předložení řádného zdůvodnění a že podíl na zisku z hazardu tak bude mít radní pro sport a kulturu Karel Rouček. Dále tento text byl neúměrně rozsáhlý, a to i při zvážení redakčních úprav. Ve svých žádostech o uveřejnění došlo k rostoucí intenzitě osočování a útoků na osobnostní práva zastupitele a radního Karla Roučka, který informoval redakci o tom, že připravuje podání podnětu orgánům činným v trestním řízení. Zveřejněním takovéto informace má žalobce za to, že by se dopustil

přestupku, případně trestného činu pomluvy a z těchto důvodů informaci neuveřejnil. Vydavatel požadované informace podrobil testu proporcionality a přiměřenosti, kdy dovedl, že text je nepublikovatelný.

Na základě provedeného dokazování okresní soud uzavřel, že na základě článku uveřejněného v měsíčníku Radnice města Krupky v měsíci říjnu 2013 požádali žalobci o zveřejnění sdělení, které reagovalo na předmětný článek, a to dopisem ze dne 23. 1. 2014, který žalovaný obdržel dne 24. 1. 2014. Žalovaný článek neuveřejnil ve vydáních v měsících únor, březen a duben, tedy ve lhůtě 3 měsíců od podání žádosti tj. do 24. 4. 2014. Žalobci se domáhali zveřejnění doplňující informace dopisem ze dne 20. 5. 2014 doručeným žalovanému téhož dne, lhůta k podání žádosti o zveřejnění doplňující informace byla dodržena. S ohledem na skutečnost, že periodikum vychází 10. dne v měsíci, byl žalovaný povinen zveřejnit doplňující informaci ve vydání v červnu 2014, které vychází do 10. dne v měsíci. K tomu však nedošlo. Žaloba byla podána 13. 6. 2014. Žaloba byla podána včas. Žalobci žádali o zveřejnění doplňující informace na stejné straně (druhé), kde byl původně uveřejněný článek, na nějž bylo reagováno. Soud posoudil rozsah původního článku s rozsahem doplňující informace a má za to, že tento je přiměřený rozsahu článku, na který je reagováno. Byť se nejedná o stejnou délku článku, tak délka článku žalobců podle okresního soudu nikterak nevybočuje z možnosti žalovaného tuto informaci zveřejnit a současně není nepřiměřeně rozsáhlá. Článek doplňující informace reaguje na osoby, které jsou veřejně činné – konkrétně starostu města, člena rady města a místostarostu města. Článek jiné osoby (fyzické či právnické) nezmiňuje. Článek obsahuje kritické informace o starostovi města a členu rady města, ale nepoužívá žádné hanlivé, vulgární či obdobné výrazy. Článek obsahuje ověřitelné a pravdivé informace o tom, že budova na adrese, kde je obecně závaznou vyhláškou povolena loterijní činnost, je ve vlastnictví člena rady města žalované - Karla Roučka. V článku je vyslovován názor, že cílem dle žalobců tzv. regulace hazardu, je vyvedení všech zisků z hazardu do rukou skupiny lidí vybrané bez předložení řádného zdůvodnění, kdy podíl na zisku budou mít vlastníci a provozovatelé hazardu na vybraných adresách a tedy i radní Karel Rouček. Žalobci vyjádřili v článku přesvědčení, že zastupitelé svým hlasováním vyjádřili souhlas s přesměrováním podstatné části výnosů z hazardu do rukou úzké skupiny lidí na radnici a kolem ní. Na tyto pasáže poukazuje i žalovaný.

Okresní soud ani v této části článku neshledal, že by zveřejnění tohoto textu nebylo možné. Byť se zcela nepochybně jedná o text kritický, vyjadřující opoziční názor zastupitelů města Krupka a vyjadřující pohled autorů jak na dění ve městě, tak současně i reflektující skutečnost, že v informaci zveřejněné vydavatelem v říjnu 2013 se o žalobcích vyjadřuje, a to v již otištěném a mezi občany distribuovaném článku pojednávající o stejné věci. Dle názoru okresního soudu, u osob veřejně činných, tedy včetně komunálních politiků, se musí akceptovat větší míra veřejné kritiky než u jiných občanů. Tím se podporuje veřejná diskuse o veřejných věcech a svobodné utváření nástrojů. Co největší bohatost diskuse o věcech veřejných by měla být podle okresního soudu státní mocí regulována jen v míře nezbytně nutné. Okresní soud dospěl k závěru, že objektivní skutečnosti, které jsou v článku označeny, nejsou nepravdivé (shora uvedené informace o vlastnictví budovy, adresách, kde je loterijní činnost povolena, politické exponovanosti zmíněných osob). To, zda a jaké příjmy z této činnosti a komu plynou, je otázkou subjektivní. Informace o dosahování zisku z nájmu je otázkou spekulativní, která však má reálný základ, avšak to, zda je pravdivá či nikoliv soudu nepřísluší v tomto řízení posuzovat, proto ke zjištění těchto informací soud neprováděl důkazy. Je pouze na čtenářích periodika, aby si názor učinili sami. Toto tvrzení je hodnotící povahy a vyjadřují subjektivní úsudek toho, kdo jej činí. Takováto kritika současně není učiněná vulgárně, hrubě urážlivým způsobem a taktéž není založena na nepravdivých tvrzeních způsobilých kritizovanou osobu vážně poškodit, protože jak bylo shora uvedeno, veřejně exponovaná osoba musí snést vyšší míru kritiky než ta, která veřejně exponovanou osobou není. Podle okresního soudu, soud v daném případě nemá právo ani na tzv. redakční úpravy daného textu, nemůže zasahovat do vyjádřeného názoru autorů článku a tento korigovat. V případě, kdy zjistí, že jsou splněny předpoklady pro rozhodnutí a současně zjistí, že text neodporuje ustanovením zákona, jsou pro soud splněny zákonné předpoklady pro vyhovění žalobě. Okresní soud nepřiznal žalobcům náhradu DPH z odměn a náhrad jejich zástupce z řad advokátů, neboť ten v době rozhodování nebyl plátcem DPH.

Proti rozsudku podal odvolání žalovaný, který namítl, že pro požadavek žalobců o uveřejnění doplňující informace ve znění, v jakém uveřejnění požadovali, nejsou splněny podmínky požadované zákonem. Žalovaný jako vydavatel podrobil rozsah navrhovaného článku testu proporcionality a přiměřenosti, a dospěl k závěru, že navrhovaný rozsah je

s ohledem na další sdělení, která chce a musí v periodiku zveřejnit, nepublikovatelný. Vydavatel je povinen poskytnout přiměřený tiskový prostor i dalším oprávněným subjektům, popř. dostát svým závazkům daným v souvislosti s vydáváním periodika. Podle žalovaného je zcela nepochybné, že vydavatel má právo na přiměřené úpravy a krácení. Pokud okresní soud uložil žalovanému uveřejnit text doplňující informace na str. 2, pak tiskový zákon soudu nedává možnost určit místo pro uveřejnění a v daném případě je str. 2 periodika stabilně vymezena pro veškeré příspěvky všech zastupitelů. Ti by byli nepochybně při zveřejnění v uloženém rozsahu na svých právech kráceni. Stěžejní námitkou žalovaného je samotný text požadovaného sdělení. To, že nedošlo k formálnímu naplnění znaků správního deliktu (nebyl deklarován pravomocně příslušným orgánem), dle žalovaného neznamená, že nebyl spáchán. Stejně tak se okresní soud nevyořádal i s otázkou, zda text dodatečného sdělení není v rozporu s dobrými mravy. Tvrzení žalobců uváděné v žádosti o uveřejnění doplňující informace, je nejen nepravdivé a urážlivé a v rozporu s dobrými mravy, ale hrubě osočuje celkem 15 dalších zastupitelů zvolených občany města, kteří je reprezentují, vedení města v čele s jeho starostou. Je zcela zřejmá snaha o pomluvu a poškození dobré pověsti a jména těchto osob. Vyhláška o regulaci hazardu byla přijata s cílem soustředit hazardní hry do menšího počtu míst k usnadnění jeho kontroly. Z tohoto důvodu také velká většina zastupitelů vyhlášku přijala. Není tedy pravdou, že vyhláška byla přijata za účelem podílu na zisku některých zastupitelů. Jmenovitě je uváděn člen rady K. Rouček a dále starosta Z. Matouš. Ani jeden z nich (ani žádný jiný zastupitel) se na provozování hazardních her organizačně ani jinak nepodílí. Tuto činnost provozují subjekty s řádným povolením a příjem z těchto her je pak jejich ziskem. Pokud někteří občané (mezi nimi i K. Rouček) vlastní objekty s nebytovými prostory vhodnými pro tuto činnost, pak jsou pouze pronajímateli nebytových prostor, které by případně mohli pronajmout i jiným subjektům. Starosta Z. Matouš pak není pronajímatelem žádného nebytového prostoru, ve kterém by byly hazardní hry provozovány. V daném případě by došlo na základě uvedeného článku bezpochybně k útokům na rodinné příslušníky K. Roučka a dalších zastupitelů. S ohledem na výše uvedené žalovaný navrhuje, aby napadený rozsudek byl zrušen a odvolací soud žalobu zamítl a uložil žalobcům zaplatit náklady řízení.

Žalobci podali odvolání proti nákladovému výroku, přičemž požadují náhradu nákladů odpovídajících rovněž DPH z odměn a náhrad jejich právní zástupkyně. Vyjádřili se pak k odvolání žalovaného, uvedli, že okresní soud se námitkou testu proporcionality zabýval a uzavřel, že rozsah požadované doplňující informace není nikterak ve zřejmém nepoměru k rozsahu článku, na který bylo reagováno. Žalobci jsou přesvědčeni, že žalovaný měl postupovat v souladu s § 4a tiskového zákona, kdy rozsahu doplňující informace splňoval podmínku přiměřeného prostoru pro uveřejnění sdělení v periodickém tisku žalovaného. Žalovaný podle žalobců zmiňuje řízení vedená správními orgány či orgány činnými v trestním řízení proti žalobcům, jež se však týkají zcela jiných článků žalobců zveřejněných na webových stránkách uskupení Zdravá Krupka na www.zdravakrupka.cz a pro daný spor jsou zcela bez významu. Navíc nebylo v žádné věci rozhodnuto o tom, že by žalobci měli přestupek potažmo trestný čin kdy spáchat. Kritika v doplňující informaci uvedená není vulgární, ani hrubě urážlivá, shodně tak není založena na nepravdivých tvrzeních, navíc osoby veřejně exponované musí snést vyšší míru kritiky, než osoby nikoli veřejně činné.

Krajský soud jako soud odvolací po zjištění, že je odvolání přípustné, bylo podáno osobou k tomu oprávněnou (§ 201 o.s.ř.), v zákonem stanovené lhůtě (§ 204 o.s.ř.), přezkoumal napadený rozsudek, spolu s řízením jeho vydání předcházejícím, podle § 212, § 212a o.s.ř. a dospěl závěru, že odvolání není důvodné.

Podle článku 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny.

Podle článku 17 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu.

Podle článku 17 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, cenzura je nepřípustná.

Podle článku 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti

nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.

Podle článku 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.

Dle článku 22 Listiny základních práv a svobod, zákonná úprava politických práv a svobod musí umožňovat a ochraňovat svobodnou soutěž politických sil v demokratické společnosti.

Podle § 4a tiskového zákona, vydavatel periodického tisku územního samosprávného celku je povinen poskytovat objektivní a vyvážené informace o územním samosprávném celku a poskytnout přiměřený prostor pro uveřejnění sdělení, které vyjadřuje názory členů zastupitelstva územního samosprávného celku, týkající se tohoto územního samosprávného celku.

Podle § 11a odst. 1 tiskového zákona, dotčený člen zastupitelstva územního samosprávného celku může požadovat na vydavateli uveřejnění doplňující informace, pokud vydavatel periodického tisku územního samosprávného celku

- a) neuveřejní sdělení podle § 4a po dobu 3 měsíců ode dne doručení tohoto sdělení vydavateli,
- b) neuveřejní sdělení podle § 4a v nejbližším následujícím vydání u periodického tisku územního samosprávného celku, pokud ve lhůtě 3 měsíců ode dne doručení tohoto sdělení vydavateli není vydán, nebo
- c) uveřejní sdělení podle § 4a, avšak člen zastupitelstva bude mít za to, že vydavatel mu neposkytl přiměřený prostor podle § 4a.

Vydavatel je povinen doplňující informaci uveřejnit v periodickém tisku územního samosprávného celku, ve kterém neuveřejnil nebo neposkytl přiměřený prostor sdělení podle § 4a.

Podle § 15a odst. 1 tiskového zákona, žádost o uveřejnění doplňující informace musí mít písemnou formu a musí obsahovat návrh znění doplňující informace, jež má být uveřejněna.

Podle § 15a odst. 2 tiskového zákona, žádost o uveřejnění doplňující informace musí být vydavateli doručena nejpozději do 3 měsíců

- a) od marného uplynutí lhůty podle § 11a odst. 1 písm. a),
- b) ode dne, kdy mělo být sdělení podle § 4a uveřejněno v nejbližším následujícím vydání periodického tisku územního samosprávného celku, který není vydán ve lhůtě 3 měsíců, nebo
- c) ode dne, kdy sdělení podle § 4a v periodickém tisku územního samosprávného celku bylo uveřejněno, ale člen zastupitelstva má za to, že mu vydavatel neposkytl přiměřený prostor podle § 4a, jinak právo na uveřejnění doplňující informace zaniká.

Krajský soud připomíná důvodovou zprávu k zákonu č. 303/2013, kterým byla ustanovení § 4a, § 11a a § 15a tiskového zákona uvedena do českého právního řádu, a to konkrétně v části přibližující ustanovení § 4a tiskového zákona: *V tomto ustanovení se vzhledem ke specifičnosti periodických tiskovin územních samosprávných celků navrhuje stanovit povinnost vydavatele zajistit přiměřený prostor pro vyjádření různých politických názorů. Důvodem je obvyklá absence konkurenčních tiskovin a dalších sdělovacích prostředků na místní úrovni (monopolní postavení těchto periodik) jakož i to, že periodika územních samosprávných celků představují službu veřejnosti, realizovanou za veřejné prostředky, a musí tedy poskytovat kvalitní službu ve všech oblastech informací. Povinnost vydavatele poskytnout objektivní a vyvážené informace o územním samosprávném celku stejně tak jako přiměřený prostor pro sdělení posilující názorovou pluralitu daného územního samosprávného celku, resp. jeho části má své meze a měla by být uplatňována přiměřeně. Je třeba respektovat právo vydavatele na redakční úpravu jím vydávaného periodického tisku. Stanovení těchto povinností neznamena automatické otisknutí celého sdělení, které požaduje uveřejnit člen zastupitelstva územního samosprávného celku. Toto ustanovení nastoluje rovnováhu mezi zájmem na posílení práva na vyjádření všech členů zastupitelstva, zejména zájmem na ochranu jejich práva projevu, a rolí vydavatele, který je zodpovědný za obsah periodického tisku. Požadavek na vyváženost obsahu a rovný přístup do veřejnoprávních*

médií stanovil již NSS ve svém rozsudku čj. Vol 15/2006-20: „Vyváženost a rovný přístup do veřejnoprávních médií nelze chápat mechanicky jako absolutní rovnost kandidujících subjektů, nýbrž pohledem tzv. odstupňované rovnosti. To znamená, že jednak musí každý kandidující subjekt dostat alespoň určitou minimální šanci ke své prezentaci tak, aby byl naplněn požadavek jejich plurality; nad tuto minimální úroveň musí být zastoupení kandidujících subjektů ve vysílání, zejména v pořadech zpravodajských či v publicistických debatách, přiměřené jejich politickému a společenskému významu.“ Navrhované ustanovení vychází z principů obsažených v citovaném rozsudku a současně respektuje režim tiskového zákona, kdy za obsah periodika odpovídá vydavatel, a ten by tudíž měl přiměřený a vyvážený prostor nejprve zhodnotit. Cílem nově zaváděné povinnosti vydavatele periodického tisku územního samosprávného celku je odstranění diskriminace ve zveřejňování informací, posílení zájmu na poskytování vyvážených informací, zamezení zneužívání těchto periodik jednou politickou stranou nebo jiným uskupením majícím většinu v zastupitelstvu a následné posílení názorové plurality ve veřejné diskuzi v daném obvodu. Institut sdělení a doplňující informace tedy zajišťuje objektivitu a vyváženost periodického tisku územního samosprávného celku.“

V projednávané věci je předně nepochybné, že žalobci uplatnili svůj nárok na uveřejnění „doplňující informace“ v zákonem stanovených lhůtách jak u vydavatele periodického tisku, tak žalobou u soudu. V podrobnostech krajský soud plně odkazuje na odůvodnění rozsudku okresního soudu.

Po obsahové stránce obsahuje požadovaná „doplňující informace“ jednak a) kritiku způsobu přijetí obecně závazné vyhlášky o regulaci hazardu v Městě Krupka a dále b) nesouhlas s obsahem předmětné obecně závazné vyhlášky.

První dva odstavce požadované „doplňující informace“ představují obecný úvod, v kterém je pouze přiblíženo, proč žalobci uveřejnění „doplňující informace“ požadují. S ohledem na dobu, která uplynula od podání žaloby je v požadovaném textu nesprávně uvedeno, že informace, na niž reagují, byla uveřejněna „v loňském říjnovém vydání“,

ačkoliv se jednalo o říjnové vydání roku 2013. Vzhledem k této nesprávnosti přistoupil krajský soud k vypuštění textu obsahujícího uvedenou nesprávnost.

První čtyři věty třetího odstavce shrnují výtky žalobců k procedurálním aspektům obecně závazné vyhlášky upravující hazard v Městě Krupka. Jedná se o výtky, které žalovaný nezpochybnuje a jejichž formulaci nelze považovat za znevažující či urážlivou. Poslední dvě věty třetího odstavce „doplňující informace“ vyjadřují přesvědčení žalobců, že *z pohledu omezení kapacit a přístupnosti k hazardu v čase a místě vůbec nešlo o žádnou regulaci v pravém slova smyslu a navržená místa jasně ukazovala, do čí rukou bude hazard soustředěn*. Uvedené politické prohlášení a hodnotící soud pak není nepřiměřený při srovnání textu předchozí obecně závazné vyhlášky ze dne 17. 5. 2010 č. 3/2010 a předmětné obecně závazné vyhlášky ze dne 23. 9. 2013 č. 1/2013. Ze strany žalobců se tak jedná o legitimní politický názor, který není zjevně nepravdivý.

Text čtvrtého a pátého odstavce opět shrnuje výtky žalobců k procedurálním aspektům přijetí obecně závazné vyhlášky upravující hazard v Městě Krupka ze dne 23. 9. 2013 č. 1/2013. Ani v případě textu tohoto odstavce se nejedná o výtky, které žalovaný nezpochybnuje, a jejichž formulaci nelze považovat za znevažující či urážlivou.

Zásadní výhrady projevil žalovaný s textem šestého odstavce, v němž žalobci vyjádřili své přesvědčení, že *dle vlastníků lokalit, v nichž byl hazard vyhláškou povolen, se lze usoudit, že pravým cílem této tzv. regulace je vyvedení všech zisků z hazardu do rukou skupiny lidí vybrané bez předložení řádného zdůvodnění, podíl na zisku z hazardu bude mít tak radní pro sport a kulturu K. Rouček a dále vlastníci a provozovatelé hazardu na adresách vybraných a odsouhlasených většinou zastupitelů v čele se starostou Z. Matoušem*. Jak vyplývá z textu obecně závazné vyhlášky upravující hazard v Městě Krupka ze dne 23. 9. 2013 č. 1/2013, bylo touto vyhláškou v článku II. stanoveno, že loterijní činnost může být provozována pouze na adrese Bohosudovská č.p. 210, Krupka, Bohosudovská 431, Krupka, Komenského č.p. 269, Krupka a Revoluční č.p. 404, Krupka. V článku III. pak nebyla nijak omezena provozní doba loterijní činnosti. Z výpisu z katastru nemovitostí, vyplývá, že spoluvlastníkem nemovitosti na adrese Krupka, Bohosudovská 431/33, Krupka je

radní pro sport a kulturu Karel Rouček. Z obchodního rejstříku vyplývá, že na adrese Krupka, Bohosudovská 431/33 má sídlo společnost R & L ORIENT v.o.s., jejímž společníkem je Karel Rouček a jejímž předmětem podnikání je provoz sázkových her pomocí hracích automatů. Mezi účastníky je nesporné, že pro přijetí vyhlášky hlasovali všichni hlasující zastupitelé s výjimkou žalobců. Krajský soud připomíná, že hranice přijatelné kritiky jsou adekvátně širší u politiků než u soukromé osoby. Politik nevyhnutelně a vědomě předkládá novinářům a široké veřejnosti ke kontrole každé své slovo a čin, a proto musí projevit vyšší stupeň tolerance. Ochrana osobnosti se vztahuje i na politiky, dokonce i tehdy, kdy nejednají jako soukromé osoby, avšak v takových případech požadavek ochrany musí být poměřován ve vztahu k zájmu na otevřené diskusi o politických tématech (rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 30 Cdo 5018/2007, ze dne 18. 3. 2008). V projednávané věci je nepochybné, že radnímu Karlu Roučkovi přijatou obecně závaznou vyhláškou vznikla výhoda, v důsledku níž může mít příjem z provozování hracích automatů ať již přímo (prostřednictvím společnosti v níž je společníkem), či nepřímo ve formě nájemného od provozovatele sázkových her provozovaných hracími automaty. Text kritiky obsažené v odstavci pátém „dodatečné informace“ nelze považovat za zjevně nepravdivý, účelově zavádějící či urážlivý.

V sedmém a osmém odstavci „dodatečné informace“ žalobci vysvětlují své přesvědčení, že obecně závazná vyhláška ze dne 23. 9. 2013 č. 1/2013 k omezení hazardu nepřispěje. Logicky přitom argumentují, že na stanovených adresách (určení se netýká konkrétních provozoven, ale adresou určených nemovitostí) není nijak omezen maximální počet přístrojů ani doba provozování hazardu a nestanovuje jiné omezující podmínky. Nelze dovodit, že by jejich kritika a vyjádřený politický názor byly zjevně nepravdivé či zavádějící, resp. jinak nepřiměřené.

V devátém odstavci pak žalobci shrnují hlavní politické hodnocení úpravy veřejně závazné vyhlášky ze dne 23. 9. 2013 č. 1/2013, když uzavírají, že *pro každého, kdo chce v Krupce opravdovou regulaci hazardu, musí být tato vyhláška nepřijatelná; přesto ji až na zastupitele Zdravé Krupky všichni ostatní přítomní zastupitelé odsouhlasili; potvrdili tak, že vědomě podporují v Krupce hazard i s jeho negativními důsledky; stejně postupovali*

již při zrušení regulace hazardu na podzim 2011; tentokrát vyjádřili navíc i souhlas se směřováním podstatné části výnosů z hazardu do rukou úzké skupiny lidí na radnici a kolem ní. Uvedené hodnocení představuje zásadní politickou a názorovou polemiku s článkem na druhé straně periodika Radnice města Krupky z října 2013, v němž byla informace obsažena pod nadpisem „Zastupitelstvo v Krupce rázně a tvrdě zasáhlo proti hazardu ve městě“. Z obecně přijatelné formulace odstavce šestého pak vybočuje pouze tvrzení žalobců, že podstatná část výnosů z hazardu směřuje do rukou úzké skupiny lidí na radnici a kolem ní. Z provedeného dokazování nevyplývá, že by vlastníkem vybraných nemovitostí či provozovatelem loterijní činnosti byl kromě radního Karla Roučka i jiný zastupitel. Pokud žalobci v průběhu odvolacího řízení uváděli skutečnosti, z nichž mají vyplývat vazby vlastníků dalších objektů, v nichž byl povolen hazard, na vedení radnice, pak se jednalo pouze o dovozované spekulace. Vzhledem uvedenému a s ohledem na možné zavádějící vyznění slovního spojení o úzké skupině lidí na radnici a kolem ní přistoupil krajský soud k vypuštění textu obsahujícího uvedenou formulaci.

Jinak je požadavek žalobců na uveřejnění jeho doplňující informace zcela legitimní a z hlediska naplnění § 4a tiskového zákona důvodný. Krajský soud stejně jako soud okresní neshledal, že by se žalovaný publikováním doplňující informace dopustil trestného činu či správního deliktu, případně jednání odporujícího dobrým mravům. Rozsah požadované „dodatečné informace“ nepřesahuje jednu stranu textu a s ohledem na závažnost otázky pro komunální politiku i pro občany žalovaného jej považuje krajský soud za přiměřený. Legitimním požadavkem rovněž je, aby „dodatečná informace“ byla uveřejněna na druhé straně, tedy v části periodika, v níž jsou čtenáři seznamováni s články vztahujícími se ke komunální politice (nikoliv např. části jinak vyhrazené inzerci či jinde).

Krajský soud proto rozsudek okresního soudu změnil (§ 220 o.s.ř.) pouze vypuštěním údaje o časovém zařazení článku, na nějž žalobci doplňující informací reagují a zmínky o nedoložené úzké skupině lidí na radnici a kolem ní, k níž má podstatná část výnosů z hazardu směřovat.

Krajský soud připomíná, že dospěje-li soud ohledně žalobkyní navrhované formulace doplňující informace k závěru o její nepřesnosti, nepřiměřenosti, či byť i jen částečné nedůvodnosti, může využít možnosti formulovat výrok rozsudku v této části příp. i za použití jiných slov, aby tak dosáhl přesnějšího vystižení smyslu a podstaty dodatečné informace (v rozsahu, v němž jej neshledal důvodným). Při rozhodování o publikaci doplňující informace podle § 15a tiskového zákona se jedná o případ, kdy způsob vypořádání vztahu mezi účastníky vyplývá z právního předpisu, jak to má na mysli ustanovení § 153 odst. 2 o.s.ř., pročež soud není do jisté míry vázán tím, čeho se žalobce žalobním návrhem domáhá (srov. analogicky ve vztahu k rozhodování o zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve formě omluvy podle § 31a zákona č. 82/1998 Sb. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 461/2015 ze dne 9. 12. 2015). Soud však musí zachovat maximální zdrženlivost ohledně zásahů do textu doplňující informace navržené k publikaci, a to s ohledem na respektování ústavně zaručené volné soutěže politických sil (soudu proto např. nepřísluší provádět redakční krácení či slohovou a jazykovou korekturu, a to ani opravu slohových či gramatických chyb).

Již z důvodu potřeby vymezení rozsahu případného dovolání (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 1. 2013, sp. zn. 30 Cdo 1081/2012) krajský soud návrh na uveřejnění konkrétně vymezených částí doplňující informace zamítl.

O náhradě nákladů před soudy obou stupňů rozhodl krajský soud v souladu s ustanovením § 224 odst. 1 a 2 o.s.ř. ve spojení § 142 odst. 3 o.s.ř., když žalobci byli v řízení téměř zcela úspěšní (úprava textu doplňující informace soudem byla pouze nepatrná) a náleží jim proto náhrada nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Na nákladech řízení před okresním soudem byla žalobcům přiznána náhrada nákladů odpovídající zaplacenému soudnímu poplatku ve výši 2.000 Kč, paušální odměně advokáta ve výši 6 x 3.600 Kč (§ 7 ve spojení s § 9 odst. 1 a s § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění), paušální náhradě hotových výdajů za šest úkonů právní služby po 300 Kč (převzetí a příprava zastoupení, vyjádření ve věci samé ze dne 24. 11. 2015 a ze dne 22. 12. 2015, účasti při jednání dne 16. 12. 2015, 17. 2. 2016) a cestovním nákladům za cestu

z Prahy do Teplic a zpět ve výši 400 Kč a 200 Kč, a 21 % DPH ze součtu odměn a náhrad ve výši 5.040 Kč. Celkem tak přiznaná náhrada nákladů řízení před okresním soudem činí 31.040 Kč.

Na nákladech odvolacího řízení byla žalobcům přiznána náhrada nákladů odpovídající paušální odměně advokáta ve výši 2 x 3.600 Kč (§ 7 ve spojení s § 9 odst. 1 a s § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění), paušální náhradě hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300 Kč (vyjádření k odvolání a účast při jednání odvolacího soudu) a 21 % DPH ze součtu odměn a náhrad ve výši 1.638 Kč.

Protí tomuto rozhodnutí **l z e** podat dovolání, pokud Nejvyšší soud ČR dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Dovolání lze v takovém případě podat do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Ústí nad Labem dne 4. října 2016

JUDr. Božena Gestenová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

Alena Vosyková